II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 7 april 2008

om tillåtelse för Italien att i vissa geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser för diesel och gasol som används för uppvärmning i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

(Endast den italienska texten är giltig)

(2008/318/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet [1], särskilt artikel 19.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 18.1 i direktiv 2003/96/EG, jämförd med bilaga II till det direktivet, tilläts Italien att i vissa ”särskilt eftersatta områden” tillämpa nedsatta punktskattesatser för eldningsolja och gasol som används för uppvärmning. Undantaget skulle tillämpas till och med den 31 december 2006.

(2) Genom en skrivelse daterad den 17 oktober 2006 begärde de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG tillåtelse att i samma geografiska områden tillämpa lägre skattesatser på dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmning. Italien önskar fortsätta tillämpa den skattenedsättning som är följden av ovanstående undantag efter den 31 december 2006. Tillståndet har begärts för perioden från och med den 1 januari 2007 till den 31 december 2012.

(3) Italien har ett mycket mångskiftande territorium med skiftande klimatiska och geografiska villkor. 1999 höjde Italien punktskattenivån som en del av reformeringen av landets skattesystem. Mot bakgrund av landets territoriella särart införde Italien samtidigt lägre skatt på gasol och dieselbrännolja för att delvis kompensera de överdrivet höga värmekostnaderna för invånare i vissa geografiska områden.

(4) Skattedifferentieringen syftar till att befolkningen i de berörda områdena ska få samma villkor som resten av den italienska befolkningen genom att de överdrivet höga värmekostnaderna sänks. För att fastställa vilka områden som ska omfattas av skattenedsättningen har Italien utgått från objektiva kriterier, dels klimatvillkoren i det berörda området, dels tillgången till naturgasnätet. Det sistnämnda kriteriet återspeglar hur stora möjligheter befolkningen i de berörda områden har att välja mellan olika bränsletyper.

[1] EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktivet ändrat genom direktiv 2004/75/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 100).

(5) Skattenedsättningen får följaktligen tillämpas i de geografiska områden (kommuner) som uppfyller följande krav: i) kommuner som ingår i klimatzon F enligt definitionen i presidentdekret nr 412 från 1993 [1], dvs. kommuner med fler än 3 000 ”daggrader”, ii) kommuner som ingår i zon E enligt definitionen i presidentdekret nr 412 från 1993, dvs. kommuner med 2 100 till 3 000 ”daggrader” [2], och iii) Sardinien och små öar (samtliga italienska öar förutom Sicilien). Eftersom utvecklingen av naturgasnätet i stor utsträckning skulle reducera de extra uppvärmningskostnaderna och framförallt skulle öka utbudet av bränsletyper för konsumenterna, kommer skattenedsättningen inte längre att gälla i kommuner som ingår i de nämnda andra och tredje områdena när naturgasnätet är utbyggt i den berörda kommunen.

(6) Den gemensamma nämnaren för de berörda kommunerna är extra uppvärmningskostnader jämfört med resten av Italien. För klimatzonerna E och F motsvarar skattenedsättningen i genomsnitt 11–12 % av priset för diesel och gasol som används för uppvärmning. Beroende på klimatvillkoren är de genomsnittliga uppvärmningskostnaderna i klimatzon E 90 % högre än det nationella genomsnittet och 170 % högre i klimatzon F. När det gäller öarna är de högre uppvärmningskostnaderna, jämfört med Italiens fastland, en följd av öarnas geografiska egenart, begränsad bränsletillgång och extra transportkostnader, vilket leder till högre bränslepriser.

(7) Skattenedsättningen kommer i samtliga fall att vara lägre än de extra uppvärmningskostnader som den berörda befolkningen utsätts för; ingen överkompensation sker. De italienska myndigheterna har särskilt framhållit att skattenedsättningen inte överskrider de extra kostnader som uppstår i zonerna E och F beroende på det kallare klimatet, och dessutom, i fråga om öarna, har myndigheterna förklarat att skattenedsättningen inte innebär att bränslepriset hamnar under priset för samma bränsle på fastlandet.

(8) Den nedsatta skattesatsen kommer för både diesel och gasol att vara högre än gemenskapens minimiskattenivåer som fastställs i direktiv 2003/96/EG.

(9) Skattenedsättningen gäller bara för uppvärmning av rum (både privata och inom näringsverksamhet). Den gäller inte för annan yrkesmässig användning av de berörda produkterna.

(10) Det har konstaterats att åtgärden inte snedvrider konkurrensen eller stör den inre marknadens funktion och att den inte är oförenlig med gemenskapens miljö-, energi- och transportpolitik.

(11) Italien bör därför i enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2003/96/EG tillåtas att till den 31 december 2012 tillämpa nedsatt skattesats på diesel och gasol som används för uppvärmning i vissa geografiska områden som kännetecknas av höga uppvärmningskostnader, i enlighet med bilagan.

(12) Det bör säkerställas att Italien kan tillämpa den specifika skattenedsättningen utan avbrott efter den situation som rådde före den 1 januari 2007 genom tillämpning av artikel 18 i direktiv 2003/96/EG jämförd med bilaga II till det direktivet. Det begärda tillståndet bör därför beviljas med verkan från och med den 1 januari 2007.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien tillåts härmed att tillämpa nedsatta skattesatser för diesel och gasol som används för uppvärmning av rum i vissa geografiska områden som kännetecknas av höga uppvärmningskostnader i enlighet med bilagan.

För att undvika överkompensering, får nedsättningen inte överskrida de extra uppvärmningskostnaderna i de berörda områdena.

De nedsatta skattesatserna ska uppfylla kraven i direktiv 2003/96/EG, i synnerhet de minimiskattenivåer som fastställs i artikel 9 i det direktivet.

Artikel 2

Förbrukning i kommuner som ligger i de områden som anges i punkt 2 eller 3 i bilagan till det här beslutet ska omfattas av skattenedsättningen så länge det saknas naturgasnät i den berörda kommunen.

Artikel 3

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2012.

[1] Genom dekretet indelas Italiens territorium i sex klimatzoner (A till F). Indelningen grundas på enheten ”daggrader” som under den traditionella värmeperioden motsvarar summan av de dagliga genomsnittstemperaturer som avviker från den optimala på 20°C. Ju högre siffra en kommun får, desto lägre är den genomsnittliga utomhustemperaturen under värmeperioden.

[2] Återstående klimatzoner definieras när det gäller ”daggrader” enligt följande: Zon A (under 600), zon B (601–900), zon C (901–1 400) och zon D (1 401–2 100).

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Luxemburg den 7 april 2008.

På rådets vägnar
R. ŽERJAV
Ordförande

BILAGA

Geografiska områden som berörs av beslutet:

— Kommuner i klimatzon F enligt presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993.

— Kommuner i klimatzon E enligt presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993.

— Kommuner på Sardinien och på små öar (samtliga italienska öar utom Sicilien).